

FYLKESMANNEN I TROMS

Saksbehandler
Nils Aadnesen

Telefon
77 64 20 64

Vår dato
07.11.2005
Deres dato
08.08.2005

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)

2005/3869 - 0

Ark. 008

Deres ref.
200508121

Arbeids- og sosialdepartementet

Arbeids- og sosialdepartementet
Postboks 8019 Dep.
0030 Oslo

Saksnr.: 200508121	Dok.nr.: 47
Arkivkode: 416.0	Dato: 14.11.05
Avd.: DRÅD SVP	Saksbeh.:
U.off.:	

Høringsuttalelse - forslag til ny lov om arbeids- og velferdsforvaltningen og tilpasninger i visse andre lover

Vi viser til skriv fra Arbeids- og sosialdepartementet av 08.08.05. Fylkesmannen i Troms har følgende merknader til forslagene:

Interkommunale løsninger:

Lovforslaget stenger ikke for interkommunale løsninger der forholdene ligger spesielt til rette for det.

Lovforslaget åpner også for at kommunen - etter avtale med arbeids- og velferdsetaten - kan legge andre oppgaver til arbeids- og velferdskontoret enn det som følger av forslaget til "minimumsløsning" (lov om sosiale tjenester kapittel 5).

Fylkesmannen vil hevde at det vil være aktuelt flere steder å vurdere både interkommunale løsninger, samt å overføre andre oppgaver enn dem som følger av "minimumsløsningen".

Denne *kombinasjonen* kan imidlertid være vanskelig å praktisere. Det foreslås en ny bestemmelse i lov om sosiale tjenester § 2-1 fjerde ledd (se under), som åpner for at kommunens myndighet *etter lov om sosiale tjenester* kan delegeres til annen kommune. Regelverket for øvrig (knyttet til barnevern, helsetjenester mv.) åpner imidlertid i liten grad for slik delegasjon. Det er for så vidt også et spørsmål hvor vid adgang til delegasjon ny § 2-1 fjerde ledd åpner for (se under). Kan eksempelvis sosialtjenestens myndighet etter lov om sosiale tjenester kapittel 6 delegeres?

Denne problematikken kan neppe løses i denne omgang, men Fylkesmannen ønsker likevel å peke på at begrensninger i hva en kommune kan delegere til en annen kommune antageligvis også vil legge begrensninger på i hvilken grad interkommunale løsninger vurderes som hensiktsmessig. Et annet spørsmål er naturligvis hvor ønskelig interkommunale løsninger er.

Forslag til § 8 Arbeids- og velferdskontor:

I forslaget heter det at "arbeids- og velferdskontoret skal ivareta (...) kommunens oppgaver etter kapittel 5 i sosialtjenesteloven", og i høringsnotatet er det presisert at dette også vil omfatte oppgaver etter §§ 4-1 og 4-3a.

Etter vår vurdering bør det vurderes om ikke også oppgaver etter lov om sosiale tjenester § 4-5 ("midlertidig husvære") skal plasseres i arbeids- og velferdskontoret. Bestemmelsen pålegger kommunen en plikt til å "finne midlertidig husvære for dem som ikke klarer det selv". Hjelpen blir ofte gitt ved at kommunen helt eller delvis betaler for opphold i pensjonat eller lignende, inntil det er mulig å finne en permanent løsning på boligspørsmålet. Etter vårt syn henger dette sammen med en vurdering etter lov om sosiale tjenester §§ 5-1 og 5-2. Kommunen vil ikke være forpliktet til å dekke pensjonatopphold mv., i den grad vedkommende har økonomi til det selv.

Forslag til § 10 – Samarbeid med brukeren, individuell plan og behovsvurdering for arbeidssøkere:

Forslaget innebærer at "den som har behov for langvarige og koordinerte tjenester har rett til å få utarbeidet individuell plan", og "departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hvem rettigheten gjelder for, og om planens innhold".

Fylkesmannen er enig i at individuell plan skal være et sentralt verktøy for å sikre brukermedvirkning og koordinering av tjenester. Det må likevel understrekes at den kommunale sosialtjeneste allerede er pålagt et ansvar for å utarbeide slike planer gjennom lov om sosiale tjenester § 4-3a. Vi ser det også som viktig at begrepet "individuell plan" er mest mulig entydig, og vil advare mot at det gis nye forskrifter knyttet til forslaget § 10 som eventuelt fraviker noe fra allerede eksisterende forskrift til individuelle planer etter helse- og sosiallovgivningen.

Etter vårt syn må det sentrale poeng være at også den nye statlige arbeids- og velferdsetaten pålegges et ansvar for å bidra til arbeid med individuelle planer, og vil anbefale at ordlyden i § 10 vurderes i forhold til dette.

Vi ser at det kan være et behov for å gi nærmere retningslinjer for hvem retten til individuell plan gjelder for, men vil hevde at det allerede er et aktuelt tema knyttet til eksisterende regelverk, og ber om at dette vurderes og utarbeides samordnet.

Endringer i lov om sosiale tjenester:

Det foreslås en ny bestemmelse i lov om sosiale tjenester § 2-1 fjerde ledd:

"Kommunens myndighet etter denne lov kan etter reglene i kommuneloven delegeres til et interkommunalt organ eller annen kommune".

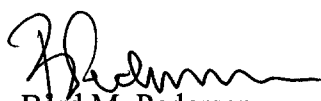
Bestemmelsens ordlyd åpner for at enhver myndighet etter lov om sosiale tjenester kan delegeres. Dersom departementet mener at adgangen skal være begrenset til "oppgaver etter kapittel 5", med de presiseringer som fremkommer i høringsnotatets side 55-56, vil vi anbefale at dette presiseres nærmere.

Etter vår vurdering bør det også foretas en nærmere vurdering av hvorvidt også andre bestemmelser i lov om sosiale tjenester bør endres, som følge av ny lov om arbeids- og velferdsforvaltningen. Vi er også usikker på om begrepet "myndighet" i forslag til ny lov om sosiale tjenester § 2-1 fjerde ledd vil være helt dekkende.

Vi nevner her at etter lov om sosiale tjenester § 2-1 annet ledd skal kommunen "føre internkontroll for å sikre at virksomhet og tjenester etter kapitlene 4, 4A, 6 og 7 er i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av lov eller forskrift. Kommunen må kunne gjøre rede for hvordan den oppfyller denne plikten". Dersom en kommune eksempelvis overfører oppgaver knyttet til råd og veiledning og individuell plan etter lov om sosiale tjenester §§ 4-1 og 4-3a (se høringsnotatet side 56) til en annen kommune, blir det et spørsmål hvilken kommune som da har plikt til å føre internkontroll med disse tjenestene.

Videre nevner vi at etter lov om sosiale tjenester § 10-1 første ledd, skal sosialtjenesten "yte tjenester etter denne loven til alle som oppholder seg i kommunen". Det bør vurderes om denne bestemmelsen bør justeres for å fange opp den adgang til delegasjon som følger av forslag om ny lov om sosiale tjenester § 2-1 fjerde ledd.

Med hilsen

Bård M. Pedersen
kst.fylkesmann

Jan-Peder Andreassen
avdelingsdirektør